

for Ægteskab født Barn faar sin Moders Navn; det skal have sin Moders Navn eller ogsaa Navn efter det Sted, hvor det er født. Der er altsaa ingen Sikkerhed for, at det faar Moderens Navn; det er ikke retlig givet, at et udenfor Ægteskab født Barn har sin Moders Navn. Heraf vil det ses, at det er ikke rigtigt, naar man ubetinget har villet hævde, at saadanne Adoptionsbevillinger, som her er Tale om, ingen Retsvirkning faar, de kan meget godt faa visse Retsvirkninger, saa allerede paa det Punkt er de Indvendinger, man har fremsat, ikke holdbare.

Vender vi os derefter til Spørgsmaalet om, hvordan Forholdet faktisk stiller sig, saa vil man dog fra alle Sider være enig om, at det, som er det ønskelige, er, at man i saa stort Omfang som muligt giver Barnet faktisk Familiestilling, det vil sige gør det muligt for Moderen at have Barnet hos sig og behandle det som sit eget Barn. Det blev sagt af en af de foregaaende Talere — jeg tror, det var det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz —, at man ikke skulde hjælpe Moderen til at tilsløre, at hun var Moderen, men det forekommer mig, at det Standpunkt, det ærede Medlem indtager, ikke fører til det Resultat, det ærede Medlem ønsker; thi det, at Moderen har Adgang til at adoptere sit uægte Barn, vil maaske netop kunne hjælpe hende til at vedkende sig, at hun er Moderen. Saaledes som den almindelige Opfattelse er med Hensyn til Forholdet mellem Moder og Barn født udenfor Ægteskab, kan det i mange Tilfælde møde Modstand hos Moderens Omgivelser, at hun har Barnet hos sig, det kan være vanskeligt for hende at anerkende, at hun er Moderen. Men det bør netop i selve Barnets og ogsaa i Moderens Interesse være Lovgivningsmagtens Op-gave at gøre det saa let som muligt for Moderen at vedkende sig Barnet, og det, at man giver Moderen Adgang til at adoptere Barnet, vil, saaledes som den almindelige Opinion i Samfundet er, mange Gange hjælpe hende til at vedkende sig Barnet, til at anerkende, at hun er Moder til Barnet.

Naar dernæst den højtærede Justitsminister gjorde den Indvending gældende, at der, hvis Lovforslaget i denne Form gennemføres, ikke mere vil være nogen Justitsminister, som vil kunne nægte at give en Moder, der er blevet Moder udenfor Ægteskab, Adoptionsbevilling med Hensyn til det udenfor Ægteskabet fødte Barn, saa maa jeg heroverfor henvise til Lovforslagets § 8, hvor det udtrykkelig siges, at Adoption alene maa gives, hvor den efter

foretagen Undersøgelse kan antages at være til Gavn for den, som skal adopteres. Denne Regel gælder ogsaa i dette Tilfælde, og hvis der maatte være en Kvinde, som er blevet Moder udenfor Ægteskab, hvis hele Karakter, hvis hele Optræden er en saadan, at man skønner, at det i dette Tilfælde ikke vil være til Gavn for Barnet, at Moderen faar Adgang til at adoptere Barnet, har man i selve Loven Hjemmel for at nægte Adoptionsbevillingen.

Derfor forekommer det mig, at en Afvejelse af de krydsende Hensyn, foretaget ud fra det Udgangspunkt, at Mand og Kvinde i retlig Henseende bør være lige-stillede, naar der ikke kan paavises særlige Grunde til, at man stiller Kvinden anderledes end Manden, maa føre til det Resultat, at man bør give Kvinden, der er blevet Moder udenfor Ægteskab, den samme Adgang til at adoptere, som man giver Manden, der er blevet Fader udenfor Ægteskab. Det, der er det afgørende, er Hensynet til Barnet, og netop Hensynet til at sikre Barnet den faktiske Familiestilling forekommer mig afgørende at tale for det Resultat, at man ogsaa giver Moderen den Ret, man har givet Manden.

Jeg tror, jeg er i det heldige Tilfælde at kunne tale paa mit Partis Vegne, og idet jeg i øvrigt forbeholder mig i Udvalget at komme ind paa andre Enkeltheder, skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz har Ordet for en kort Bemærkning.

Mathilde Hauschultz: Naar det ærede Medlem Hr. Heilesen siger, at Adoption netop vil hjælpe til, at Moderen vedkender sig Barnet, vil jeg hævde, at det er netop det, den ikke vil; thi netop ved, at Moderen adopterer Barnet, anerkender hun ikke Barnet. Hun tilslører det virkelige Forhold i Stedet for at staa frem og sige: Det er mit Barn, jeg anerkender det som mit. Hvis hun gaar den lettere Vej og adopterer Barnet, anerkender hun netop ikke, at Barnet er hendes eget, og naar hun først har adopteret det, gad jeg se den Kvinde, som bagefter vilde staa frem og sige: Jeg indrømmer, at det er mit Barn. Jeg mener tværtimod, at mange, om ikke alle de Kvinder, som nu staa frem og siger: Jeg anerkender, at det er mit Barn, og tager det til mig, netop vil gaa udenom, hvis man vedtager Bestemmelsen i Landstingets Af-fattelse, og vil benytte den Adgang, der